

párek

prosinec 2022

párek

časopis Knihovny města Ostravy, p. o.

č. 12, 2022

ročník XXII.

šéfredaktor: Bohdan Volejníček

grafika: Bohdan Volejníček

Anežka Chudejová

korektury: Jana Martiníková

email: parek.kmo@gmail.com

Obsah:

Entrée	4
---------------	----------

Tsunami (recenze)	5
------------------------------------	----------

Havran a jiné básně (recenze)	8
--	----------

Šepot včel (recenze)	11
---------------------------------------	-----------

Ochutnávka z hudebního oddělení (knižní tipy)	13
--	-----------

Vánoční tituly pro děti i dospělé (knižní tipy)	20
--	-----------

Kalendárium - prosinec 2022 (osobnosti a knihy)	28
--	-----------

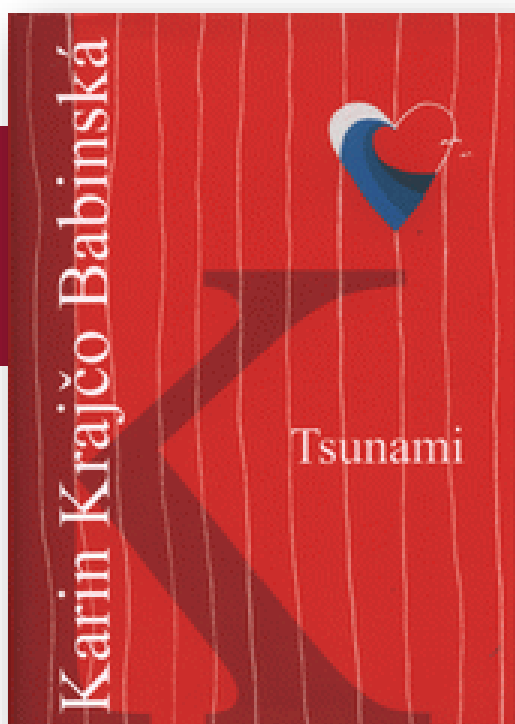
entrée

Zvláště teď v zimě spousta lidí sedí v emhádě zachumlána v kabátech, a pokud nekoukají na „centrální mozek lidstva“ ve svých chytrých plackách, tak stejně jako já někteří vytáhnou knihu a začtou se. A tu se vždy u mne projeví „nemoc z povolání“, kdy prostě neodolám a jako knižní voyeur po očku koukám a snažím se uhodnout, co asi čtou. Pokud si přitom mumlají pod nosem, jsou to asi učebnice a nějaký student se šprtá. Ale většinou to je něco prozaického. A já se z kousků obálek či typu písma snažím odhadnout, o jakou knihu přesně jde. A pak s lehkou netrpělivostí čekám, až budou vystupovat a knihu zaklapnou a já budu moci uvidět titul na obálce. A věřte, někdy se trefím. Prostě „nemoc z povolání“...

Bohdan BoboKing Volejníček

Recenze

vztahy / drama

Tsunami **Karin Krajčo Babinská**

**„Vzpomínky jsou jako vlny,
stále se k nám vracejí.”**

Vzpomínky jdou prostě s námi. Našimi životy. A je jim zcela jedno, zda o ně stojíme, hýčkáme si je, či se jich bojíme. To je motto nové knihy Karin Krajčo Babinské, spisovatelky, která má na svém kontě již čtyři tituly. Zaujala mě už svým psychologickým románem *Za sny*, který jsem přečetla jedním dechem. Knihu s názvem *Tsunami* autorka nazvala podle vlny, která může být smrtící.

Tsunami ve vlnách symbolizuje tsunami ve vztazích. Zavede vás do jedné rodiny, která naoko působí jako prototyp ideální rodiny, ve skutečnosti se projeví jako nesourodý celek plný nenávisti a neupřímnosti. Něco zde evident-

ně nefunguje. Klíčem k neporozumění je hlavně minulost, zážitky, které měly být zapomenuty.

Bohužel na minulost se nedá zapomenout a nedá se vymazat.

O tom se přesvědčuje Ema, hlavní

hrdinka příběhu, když se

na její nechtěné oslavě šedesátých narozenin zjeví jeden nezvaný host.

Proč nezvaný? S jeho přítomností přilétly i neveselé vzpomínky na minulost, kterou spolu sdíleli. Příběh Emy a její rodiny se odehrává ve třech časových osách - v roce 2020, 2004 a končí opět rokem 2020. Je to příběh plný tajemství, která by měla zůstat uzavřená v minulosti, ale osud to chce jinak a nepříjemná minulost začne ožívat. Vrací se vzpomínky na dovolenou v Thajsku, která otřásla všemi

a vším. Ani po letech nebude jisté, zda rodina ustojí vše, co se stalo. Jedna rodina a situace, které by se mohly stát každému z nás, můžete se v příběhu najít,

ale rozhodně to nebude snadné čtení. Lidské osudy, emoce, provázané a nelehké vztahy.

A hlavně tajemství a ne-

vyřčené věci. Postupně poznáváme jednotlivé členy rodiny, každý má nějakého kostlivce ve skříni. Vypravěči se střídají, tím máme možnost nahlédnout do hlavy a pocitů každého z nich. Dokážeme se do nich vcítit a většinou i pochopit jejich chování. Kolik lidí může sdílet jednu lásku? Jsou na ni dva hodně, nebo až moc? Úvahy, které vložila do svých postav Karin Krajčo Babinská, řeší občas asi každý. Stejně jako neporozumění mezi partnery, nevěru, vášeň a touhu

Ema byla dokonale zmatená. Co to má znamenat? Proč Milan utekl? Bojí se? Nemá na to žaludek? Nebo snad nechce, aby to udělala? A pak ucítila, jak se doktorova ruka svezla až dolů do jejího rozkroku. Usmíval se na ni a jeho modré oči přestaly být na chvíli ledově studené.

zapomenout na události, které bychom s odstupem času raději neprožili. V knize je věrně vyobrazeno, že láska si nevybírá. Láska vzniká, a když je neopětovaná, může přerůst v nenávist a nebo pomstu.

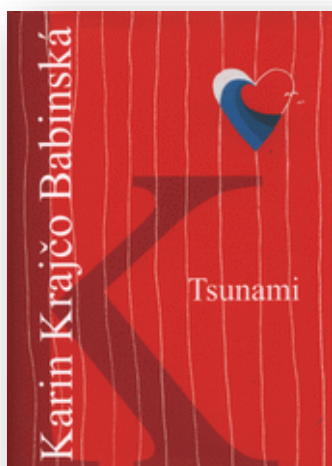
Babinská pracuje s tématem osudu, který se s lidmi nemazlí, má je předem moc dobře svázané a předurčené. Což je posun v životním krédu spisovatelky. V románu *Za sny* zastává názor, že jsme schopni dojít ke svému štěstí, ač se nám na počátku může zdát nesplnitelné a složité. A že každý z nás má šanci se kdykoliv rozhodnout změnit svůj život.

Ema bývala kdysi invenční, cílevědomá žena plná nápadů. To

všechno se během života s Milanem někam vytratilo. Co se to stalo s mužem, kterého milovala? Uzavřený, chladný, do sebe zahleděný, zahořklý člověk. Dovolena v Thajsku pro celou rodinu a s ní spojené líbáčky, které Milan tajně zorganizoval, mají vyřešit všechny skryté rodinné problémy a vzkřísit uhaslý oheň lásky mezi ním a Emou. Podaří se to? Najdou nejen oni dva, ale i ostatní členové rodiny k sobě cestu?

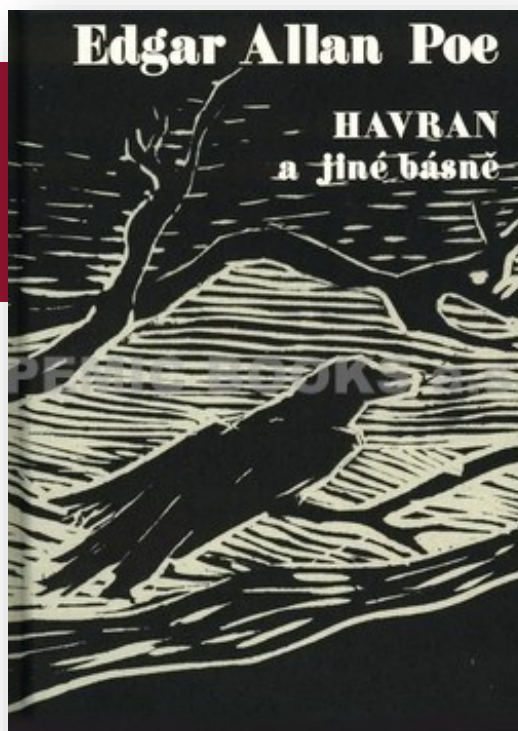
Kniha mne zcela pohltila. Karin Krajčo Babinská umí ve svých dílech realisticky popisovat vztahy mezi lidmi, v rodině, mezi přáteli, psychologicky jsou její postavy dokonale propracované.

text: Andrea Šmausová

KRAJČO BABINSKÁ, Karin. *Tsunami*.

1. vydání. Brno: CPress, 2022. 317 stran

Havran a jiné básně E. A. Poe

„Češi mají K. H. Máchu,
Američané mají E. A. Poea.“

Dlouho jsem přemýšlel, jak tuto sbírku hodnotit. Pravdou je, že jsem lepší poezii nečetl, a to jsem se ve svém čtenářském životě potkal s opravdovými velikány na poli poezie (Shakespeare, Milton apod.) Mé srdce je zkrátka bezmezně oddáno romantismu s lehkou příchutí dekadence.

Můj učitel říká, že poezie je jako jiné sdělovací prostředky současnosti a básník, nechce-li být pokrytec, měl by zpívat dnešní době. S tímto tvrzením si dovolím nesouhlasit, protože existují verše, které jsou naprosto nadčasové a emoce, které obsahují, se nemění. Krásným příkladem je právě báseň Havran, titulující tuhle sbírku.

Z pohledu budoucího lingvisty se nemohu ubránit úžasu, který ve mně Havran vyvolal. Přečteme-li si Poeovy kritiky, můžeme v nich shledat autorův až chorobný perfekcionismus. Nutno ovšem říct, že onen perfekcionismus aplikoval i ve svých dílech, která bý-

vají do posledního detailu promyšlená a nic není ponecháno náhodě. Prakticky úplná absence typických básnických prostředků, které jiní využívají k tomu, aby navodili atmosféru (například metafor), uka-

zuje, že Poe je nepotřeboval nato-lik užít ve své básni Havran.

Ano, metafory se tam vyskytují, ale hrůznost a mráz jde

Potom, sedě na mramoru, ustal havran v
rozhovoru
jako duše, v jedno slovo samotářsky zabrané
-
až jsem si řek v duchu, takže nedošlo mu to
až k sluchu:
„Věřím pevně na předtuchu, osud často
okrad mne -
jak mé naděje, i on se k ránu odtud vykrad-
ne.“
Však havran dí: „Už víckrát ne.“

ze samotné básně, která je poměrně surově popsána. Bez složitých básnických obrazů vykresluje první „báseň—horror“, kterou bych tak nazval. Každým onomatopoickým „VícKRÁt ne“, díky skvělé práci V. Nezvala, získáváme opravdu jedinečný pohled do

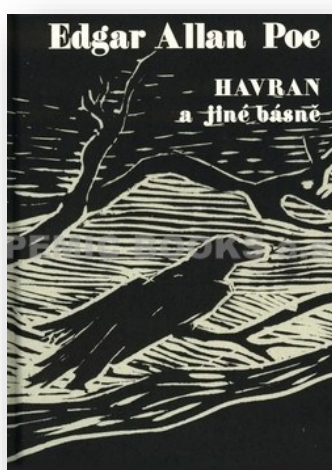
temného a děsivého příběhu, který nás s další a další slokou stahuje k větší beznaději. Nejedná se ovšem o nic laciného, ale o opravdu hluboce zakořeněný zážitek, který přeji každému vnímavému člověku zažít.

Další básně bych hodnotil též jako nadprůměrné – mě osobně nejvíce zaujalo Město v moři, z kterého můžeme vnímat značný

vliv na H. P. Lovecrafta, který také studoval Poeovo dílo a nesnažil se zakrývat fascinaci Poem ani ve svých dílech. Také bych vyzdvihl báseň „Zvony“, kterou bych označil za pravý opak „Havrana“.

Perfekcionismus je krásná věc, umí-li se s ní pracovat. A myslím si, že právě v poezii to je nejvíce vidět.

text: Tomáš Fiurášek

POE, Edgar Allan. Havran a jiné básně

Praha: Dokořán, 2003. 87 s.

Šepot včel Sofía Segovia

S Šepotem včel se ocitnete v Mexiku, zmítaném občanskou válkou, španělskou chřipkou, za časů nádeníků, pozemkové reformy a sesazeného prezidenta Carranzy. Šepot včel se svým zářivě žlutým přebalem s květy i plody pomerančovníků a neodmyslitelnými včelami navnadí čtenáře, aby se pohroužili do světa magického realismu, kde se stírá hranice mezi skutečností a fantazií. A tak tomu je i v příběhu rodiny Moralesových, do které osud zavál nalezené dítě, znetvořené a zahalené rojem včel. Nalezenec jménem Simonopio nekomunikuje lidskou řečí, a tak bývá těžké se s ním do-

rozumět. Nejlépe to zvládne Francisco Morales, nejmladší z rodu Moralesových. Oba chlapci začnou být na sebe napojeni takovým způsobem, že bez sebe téměř nemohou být. Simonopio, na každém kroku doprovázený svými včelami, oplývá záhadnými dovednostmi, předvídá události a svých schopností neváhá využít při obraně rodiny, která jej přijala za svého.

Sofía Segovia čerpala inspiraci pro svůj román ze skutečných dějin severomexického Linaresu, oblasti, kde se dnes pěstují citrusové plody. Ale vždycky tomu tak nebylo. Za doby velkostatkáře Francisca Moralese, který byl životem

donucen přehodnotit své farmaření, se rozsáhlé pozemky osázené cukrovou třtinou či tabákem změnilly na sady pomerančovníků.

A jak se Morales senior snažil přinutit i svého nádeníka Espiricueta, aby na pronajatých pozemcích vysázel pomerančovníky, vyplula na povrch nádeníkova dlouho skrývaná nenávist k náhradním rodičům Simonopia i k Simonopiovi samotnému, neboť jej považoval za ďábla. Tragédie, která se odehrává na posledních sto stranách tohoto nevšedního románu, vás zasáhne napřímo, takže emoce hlavních hrdinů procítíte až do morku kostí.

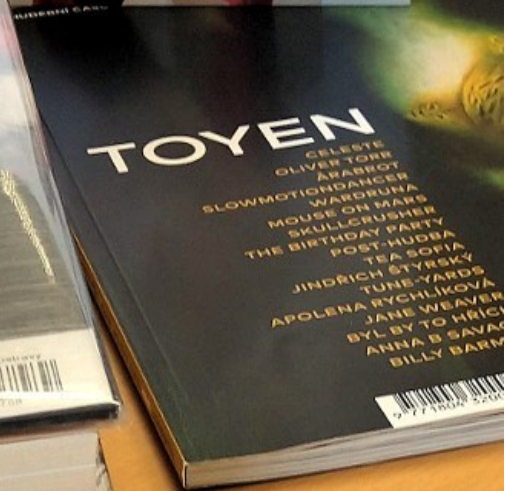
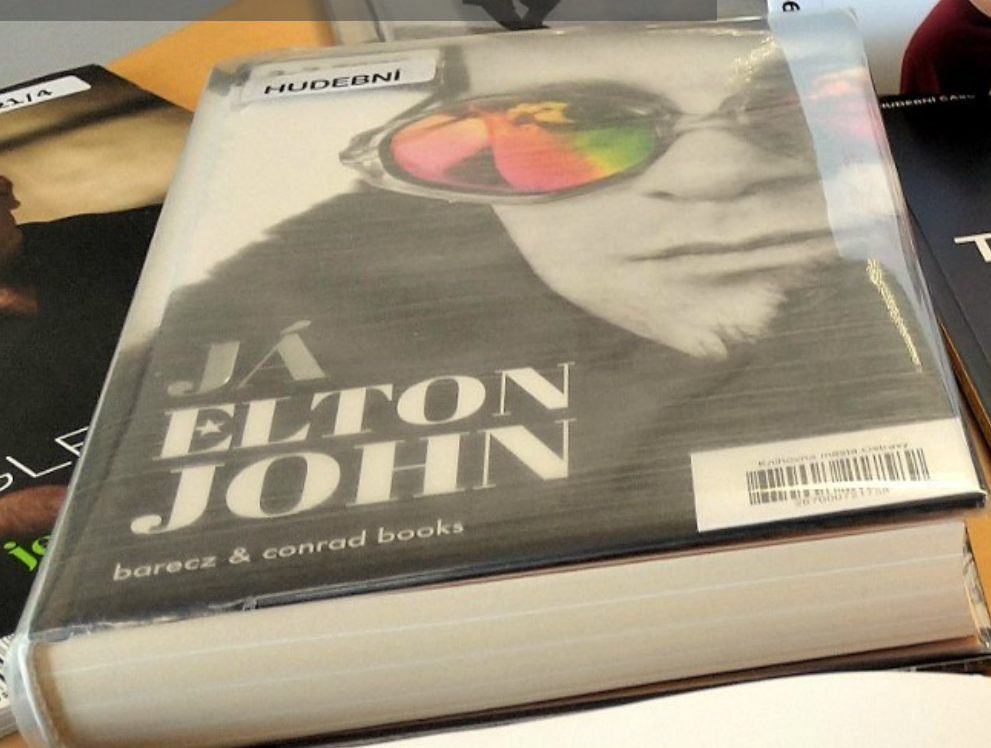
text: Dana Butorová

SEGOVIA, Sofía. Šepot včel

První vydání. Brno: Host, 2021. 525 stran

Ochutnávka z hudebního oddělení

Lidová píseň v Čechách

Adam Votruba

„Nemohu začít svůj úvod jinak než konstatováním, že čtenářům předkládám knihu, kterou jsem původně psát nechtěl.“ Netradiční začátek, který ale vůbec nemá znamenat, že by autora několika odborných publikací, historika, filozofa a kurátora etnografických sbírek v Polabském muzeu v Poděbradech Adama Votrubu snad český písňový folklor nezajímal. Je tomu přesně naopak!

„Bylo spíše mým přáním pokračovat v regionálně zaměřených výzkumech lidové písně. V jistou chvíli jsem si však uvědomil, že můj pohled na českou lidovou píseň se již výrazně liší od pohledu, který nyní v našem odborném prostředí převládá. (...) Rozhodl jsem se proto, že představím svůj vlastní pohled na lidovou píseň a pokusím se na širokém repertoáru prověřit metodologický přístup, k němuž jsem mezitím dospěl. Tímto repertoárem se pro mě stala lidová píseň v Čechách.“

Podrobná a ucelená monografie svědčí o tom, že autorovi se jeho

záměr skutečně podařilo naplnit. Oblast svého zájmu neomezuje na české prostředí, zasazuje téma do širšího středoevropského rámce. Doslova mapuje hudební stránku české lidové písně, analyzuje ji z několika hledisek, jak naznačují už názvy některých kapitol: Lidová píseň z hlediska folkloristiky, Obecné principy vědecké metody ve folkloristice, Tonalita, Melodika, Rytmická stavba, K otázce hudebních nářečí (podkapitoly: Chodsko, Blata a Doudlebsko, Polabí), Kontinuita v tradování lidové písně (jde o kapitolu, zabývající se „datací“ vzniku lidových písní). Slovy samotného autora:

„Zkoumání tonality považuji za jedno ze dvou hlavních témat. Druhým důležitým tématem je analýza rytmičky stavby, při níž vycházím z vlastního metodologického postupu, který jsem rozpracoval ve dvou dřívějších studiích. (...) Čtenář najde v knize také kapitoly věnované definici lidové písně, písňové melodie, dílčí rytmičky a regionálním rozdílům v hudební kultuře.“

Kniha, po které sáhnou muzikologové a studenti příslušných oborů, bude jistě zajímavá i pro „obyčejného“ hudebníka. Obsahuje také mapové přílohy, bohaté soupisy pramenů i literatury k tématu a rejstřík písňových ukázek – seznam písní, jejichž celý notový zápis je v textu uveden. Mimochodem, těchto citací konkrétních písní najdeme v knize na dvě stovky. Mám-li shrnout své dojmy, jedná se o velmi důkladný a zdařilý příspěvek ke zkoumání této oblasti naší kultury.

Jethro Tull

kompletní příběh

Pestrá co do obsahu i díky množství barevných fotografií je kolektivní monografie, věnovaná dnes už legendární anglické hudební skupině Jethro Tull. Protože její vznik se datuje do roku 1967, dá se říct, že je to pětapadesátiletá dáma, které ovšem roky nic neubraly na svěžesti a přitažlivosti. Na tom se shoduje všech šestnáct autorů knihy. Méně jednoznačné je už zařazení této stálice do „škatulek“ hudebních stylů a žánrů. Často je označována za hard-folk-rockovou skupinu, což pěkně ilustruje její mnohostrannost a proměnlivost. Originální propojení rocku s anglickou a keltskou lidovou hudbou je navíc ještě umocněno inspiracemi klasickou hudbou středověku a renesance. Nejvýraznější osobností je zde skladatel, textař, zpěvák a flétnista Ian Anderson. Jak se píše v kapitole Svědectví zběsilého piště:

„K odlišnosti Jethro Tull nesporně přispěl svérázný frontman Ian Anderson. Na flétnu hraje ve stoji na jedné noze, takže víc než rockovou hvězdu připomíná plameňáka, šílence nebo středověkého

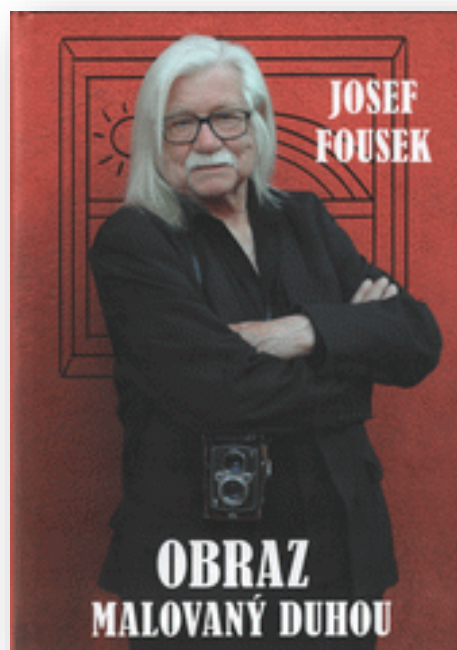
vagabunda. Tuto vizáž, do které se rád stylizuje, ještě podtrhuje nezaměnitelný obnošený kabát. Na čele se mu perlí pot, oči mu nepřičetně planou, po neupraveném vousu mu stéká pramínek slin... Na první pohled outsider punkovější než sami pravověrní punkeři."

Kniha přináší úctyhodné množství informací o historii skupiny, jejích jednotlivých členech, spoustu rozhovorů a fotografií, najdeme zde i podrobná hodnocení všech vydaných alb, včetně toho zatím posledního s názvem „The Zealot Gene“ (2022). I tak se většinou (a právem) všechno točí kolem Iana Andersona. A tak mu nechme i závěrečné slovo. Takto v kapitole Prog Rocks! odpovídá na otázku po tajemství muzikantské dlouhověkosti:

„Mě osobně pohání až nezdravá posedlost. Spousta kolegů ve mně vidí workoholika, kterej má rád všechno pod kontrolou. Já se považuju za milýho chlapíka, co se chová pěkně k rodině i přátelům. Jenže hudba je zkrátka vášeň. Pár našich vrstevníků už umřelo v plným pracovním nasazení, což je vlastně povzbudivý. Člověk by měl jet naplno až do konce. Důchod s golfem a rybařením není nic pro mě."

Obraz malovaný duhou

Josef Fousek

„Další Fouskova kniha,“ říkáme si s úsměvem my knihovníci. Jen v naší knihovně jeho děl máme už na 30. A to nejen v půjčovně pro dospělé, ale i v hudebním oddělení, protože Josef Fousek (*1939) má jako spisovatel opravdu široký záběr: je autorem básní, fejetonů, cestopisů, vzpomínkových vyprávění, humoristického románu, epigramů, aforismů, pohádek, satirických próz a také písňových textů. To poslední je nutno podtrhnout, protože právě písňové texty jsou podstatnou náplní nejnovější knížky. Většinu z nich zhudebnil a interpretoval osobně, jiné se staly součástí repertoáru např. Petra Spáleného, Evy Pilarové nebo Milušky Voborníkové. Mnohé zazněly poprvé v divadle Semafor nebo v Divadle Jiřího Grossmanna, kde Josef Fousek působil jako textař a písničkář.

V námětech se odráží pestrost i křivolakost jeho životní pouti. Vždycky byl "samorostem". Jak píše na svém webu: „*Ve 14ti letech jsem zveřejnil ve škole na tabuli báseň "Největší však voly, dělaj z lidí školy!", zahodil tašku s učením a začal pracovat.*“ Život na okraji

společnosti je častým tématem jeho písní, objevují se v nich také motivy nemoci a nostalgie.

„Stal se ze mne bezdomovec ztratil jsem svou práci / po městě se toulám nocí nemám stálou štaci / V kontejneru zlato hledám za flašky mám pivo / z igelitu harmoniku vyndám když je tkливо / Vlasy jako van Beethoven v rozcuchaném háru / v očích prázdno opírám se o rezavou káru / Neholím se je mi jedno co se o mně říká / ve vagónu nejsou dveře tam se nezamyká...” (Blues bezdomovce)

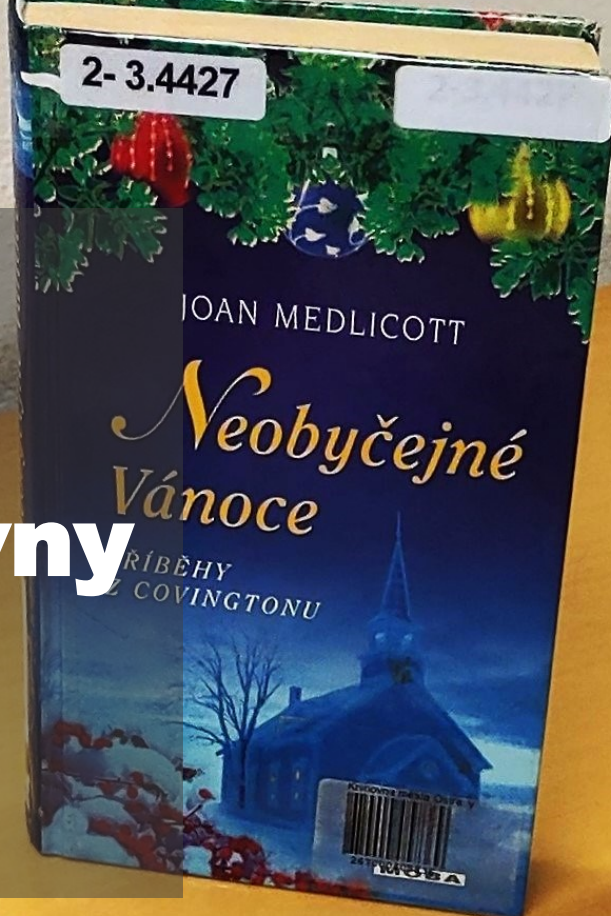
To těžké a smutné je ale na druhé straně vždy vyváženo ironií a sebeironií, moudrým humorem a lidskostí. A samozřejmě nemůže chybět láska... I když, jak říká básník, právě té je někdy kolem nás až příliš málo:

„Všechno co je nyní dávno už tu bylo / Vždy se na tom světě těžko lidi žilo / Tenhle svět je krásný ale my jsme cháska / Hrozně mne to trápí že se ztrácí láska...” (Divná doba)

Čtenáře jistě potěší, že knihu doplňují také Fouskovy ilustrace, konkrétně fotografie z jeho autorské dílny (fotografie je totiž dalším oborem, ve kterém Josef Fousek slaví úspěchy, a to na domácích i zahraničních výstavách). Jde o velmi originální fotomontáže – portréty, které se svou atmosférou dobře doplňují s verši.

text a výběr: Jana Martiníková

**Ochutnávka
z vánočních
titulů knihovny
pro děti i
dospělé**

Chlapec a vánoční šiška

Katarína Buffová, Peter Buffa

Taky se rádi v zimě, kdy je všude plno sněhu, touláte po okolí? To je ale náhoda! Chlapec z této knihy také.

Velice rád si ve volné chvíli vyrazí do lesoparku za domem a není tomu jinak ani v předvánoční čas. Chlapec se prochází po lese a najednou zahlédne něco velmi zajímavého a krásného. Při své procházce v lese s tajemným krásným předmětem potká několik různých lesních zvířátek, která mu tvrdí, že ten podle něj neobyčejný předmět je... Ale pro chlapce má předmět v sobě kouzlo, o které se chce podělit s ostatními.

Ale jak to udělat? No, to si musíte přecíst sami.

Vánoční prázdniny

Tracy Andreen

Hlavní hrdinkou této knihy je Finley, která se právě vrací z internátu na Vánoce domů do města Christmas. Finley se těší, že stráví vánoční prázdniny v poklidu se svou rodinou a kamarády. Ovšem při příjezdu

zjistí, že už není vše, jak má být. Rozhodně pro ni letošní Vánoce nebudou ve znamení klidu a míru. První ranou osudu je, že její nejlepší kamarádka je zrádkyně. Úhlavní nekamarádka pracuje u Finleyiny babičky v penzionu. A rána největší!!! Rodiče se chtějí rozvést.

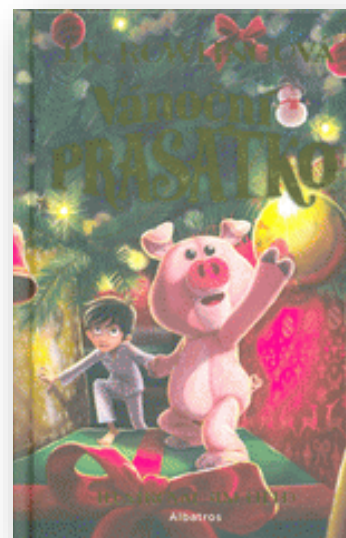
Zlepší Finley náladu to, že potká spolužáka z internátní školy? Podaří se jim oběma společně se naladit vánočně, jak napovídá jméno města? Uvidíme.

Vánoční prasátko

J. K. Rowling

Dovedete si představit, že byste ztratili svou nejoblíbenější věc? Kubovi se bohužel ztratí jeho nejoblíbenější hračka PRASÁTKO. Přestože dostane k Vánocům nové prasátko, není to ono. Jeho PRASÁTKO bylo jen jedno a nikdo a nic ho nenahradí. Ale protože je vánoční čas kouzelný, stane se něco zvláštního, nové prasátko ožije a pomůže Kubovi hledat jeho PRASÁTKO. Hledají všude a prožívají různá dobrodružství.

Shledá se Kuba se svým oblíbeným PRASÁTKEM, nebo mu bude „muset“ stačit nový čuník? Uvidíme!

Vánoce pro Kočku

Terezie Radoměřská

Rádi otevíráte okýnka adventního kalendáře a zjišťujete, co se tam ukrývá? Tak to si musíte přečíst i tuto knihu.

Tato krásná kniha je zpracovaná do 23 adventních příběhů. Každý večer si od 1. prosince můžete přečíst jeden příběh, který vypráví betlémská kočka třem sourozencům.

Tři sourozenci – Viktorie, Sofie, Maxmilián – postupně každý prosincový den společně s tatínkem staví betlém, každý den do betléma přidají jednu figurku. A poté večer sourozencům betlémská Kočka vypráví příběh o volkovi, o oslíkovi, o andělech, o cukroví apod. Děti se každý den těší nejen na stavění betléma, ale i na příběh Kočky.

Pokud milujete Vánoce a advent, je tato kniha právě pro vás. Určitě si ji přečtete.

Šťastné a krvavé Vánoce

Robin Stevens

Máte rádi detektivní příběhy? A nejlépe, když se odehrávají na vysokoškolských kolejích? A ještě, pokud jsou inspirovány Agathou Christie? Tak to se rozhodně musíte

pustit do čtení této knihy. Dívčí detektivní klub se vydá do univerzitního městečka Cambridge. Daisy a Hazel by si rády užily tajemné uličky městečka, navštívily kavárny, knihovny apod. Ovšem místo toho se jim naskytne možnost vyšetřovat případ hrůzostrašné krvavé nehody, která se stala na vysokoškolských kolejích.

Vypátrají děvčata, co se stalo? Byla to opravdu nehoda, nebo snad vražda? Nooo, uvidíme.

Knižní tipy

vánoce / dospělí

Zima nejistých nadějí

Jenny Bayliss

Není nic příjemného, když se vám po šestadvaceti letech rozpadne manželství. A přesně taková nepříjemnost se stala i Annie. Přestože dobře vychovala své děti a restaurace, která byla jejím celoživotním

snem, klapě jako hodinky, ztratila Annie svůj životní elán.

Poté, co všechny tyto nové skutečnosti přijme, rozhodne si užít toho, že je zase volná. Proto se rozhodne přijmout nabízenou výzvu. Bude hlídat krásný historický dům na pobřeží ve vesničce Willow Bay. Annie mezi místní občany velmi dobře zapadne, všichni si ji oblíbí a přijímají ji s otevřenou náručí. Jediný, komu je Annie trnem v oku, je synovec majitelky, který měl s historickým domem úplně jiný záměr. Jejich vzájemné sváry se ještě zhoršují s nadcházejícími Vánoci.

Bude kouzlo Vánoc nápomocno pro zlepšení vztahů, nebo právě naopak?

Tentokrát o Vánocích

Máte rádi povídkové knihy? Tak právě tato kniha je pro vás jako stvořená. Ovšem nečekejte povídky plné pohody, klidu a typického vánočního klišé. Tyto povídky jsou prostě psány životem. Je zde samozřejmě poznat, že život a čas před Vánoci není jen růžový, ale někdy i pořádně černý a smutný.

Ale rozhodně tato kniha stojí za přečtení, člověk se zde mnohdy uvidí a pochopí, že opravdu nemusí být předvánoční a vánoční čas jen plný klidu a míru. No a jak už to v kouzelný vánoční čas bývá, tak...

O tom už si musíte přeciť sami.

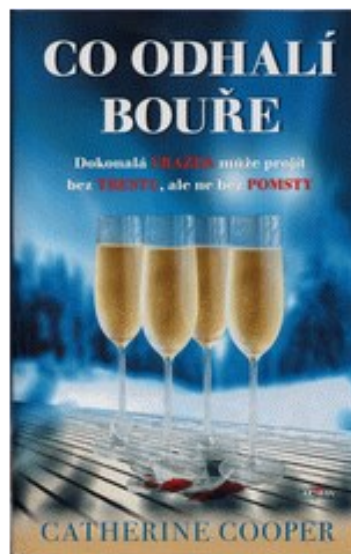
Co odhalí bouře

Catherine Cooper

Také milujete předvánoční lyžovačku? Jezdíte si užít na hory Vánoce, popř. Silvestr? Tak si ale dávejte pořádný pozor, s kým tam jedete, a taky samozřejmě lyžujte tam, kde máte a přesně podle instrukcí.

Úžasnou lyžovačku ve Francii si chtěli společně užít i bratři Adam a Will. Vše vypadá zalité sluncem a sněhem, ale zima je nevyzpytatelná. Bohužel se jim stane osudnou jedna hustá vánice, ze které se nevrátí jeden z bratrů. Přeživší bratr se se ztrátou těžce smíruje.

Po dvaceti letech se na stejném místě setkávají čtyři lidé, kteří zde byli i v osudný den. Každý z nich o tehdejší události ví své. Krev, trest, pomsta! To vše je ve vzduchu, který by se dal krájet...

Kdo je Ben Camino?

M. A. Isaac

Víte, kdo je Ben Camino? Já ne a hlavní vyšetřovatel této knihy bohužel také ne. Vyšetřovateli Norbertovi Tichému byly přiděleny rovnou dva případy současně. První

z nich je mrtvola muže, nalezená v lesíku poblíž Prahy těsně před Vánocemi, a druhý případ je uškrcená dívka.

Ovšem vyvstane další problém, když se vyšetřovatel Norbert zamiluje do hlavní podezřelé. Bude muset od vyšetřování případů odstoupit? Nebo se dá dohromady a bude se chovat profesionálně? Souvisí spolu oba případy? Proč lidé často vraždí před Vánoci? Kdo je vlastně Ben Camino?...

Dozvíme se odpovědi na nezodpovězené otázky? Čtěte.

Životní terno

Frederik Backman

Víte, kdo je ta žena v šedém svetru, která kráčí nemocniční chodbou? Má v ruce složky se spisy všech pacientů.

Ano, máte pravdu, je to ONA, a jak už to tak těsně před Štědrým dnem bývá, tak si přišla pro někoho z pacientů. Bude to pětiletá holčička s rakovinou, nebo mladík, který se stará jen o to, jak vyleštěné jsou skleničky v jeho baru? Nebo snad muž v drahém autě, který hledá ten nejvhodnější sloup pro ukončení svého života? „Do prkna!“ Co teď s tím?

Můžeme svými činy někoho zachránit od tzv. „předurčené“ smrti? A za jakou cenu?

Autor nám napoví...

text a výběr: Denisa Hrubá

Josef Lada

*17. prosince 1887, Hrusice

+ 14. prosince 1957, Praha

Český malíř a spisovatel

Dílo: Kocour Mikeš, Kronika mého života

V raném dětství přišel o oko

Vytvořil cca 400 obrazů a okolo 15 tisíc ilustrací

Peter May

*20. prosince 1951, Glasgow, Velká Británie

Skotský krimi spisovatel a novinář

Dílo: Skála, Pán ohně, Ostrov Entry

První knihu The Reporter vydal v roce 1978

V online světě Second Life si otevřel detektivní kanceláře Flick Faulds

Žije a tvoří ve Francii

Rychlé šípy

Jaroslav Foglar

1. vydání : prosinec 1938

Vychází v časopisu Mladý hlasatel

Autorem scénářů byl vždy Foglar

Kreslířem prvního období (do roku 1948) byl Jan Fischer a druhého období (od konce 60. let) Marko Čermák

Komiks se dočkal knižní trilogie: Dobrodružství v temných uličkách: Záhada hlavolamu (1941), Stínadla se bouří (1947) a Tajemství Velkého Vonta (1986)

Vánoční koleda

A Christmas Carol

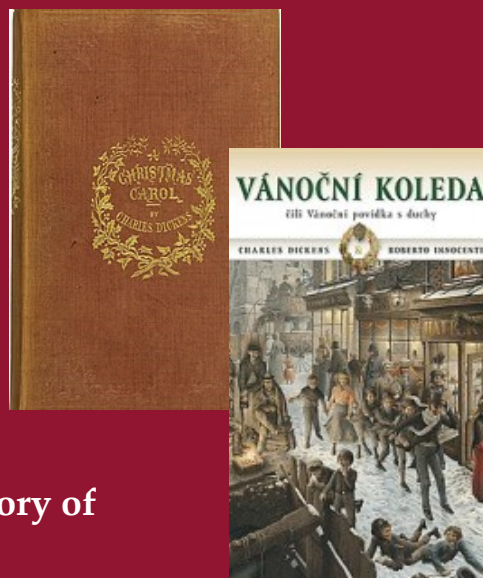
Charles Dickens

1.vydání : prosinec 1843

Celý oficiální originální název:

A Christmas Carol. In Prose. Being a Ghost Story of Christmas

Novela se dočkala mnoha filmových adaptací

**„Dopřej si chvíli klidu a pochopíš,
jak pošetile ses honil.“**

Lao-c'

1 stovku
máme
za
sebou **1** **let**
KNIHOVNY !!!